Высокоповажаний Пане!

Получивши Вашу Добродію фотографію и листа дуже красно
дякую а заразом посилаю свою фотографію зі просьбою
прийняти єї яко спомин. Котрий хоть бодай людям
також де в чім помочи скілько зможно и сили мы
старчить. Високоповажаний Добродію знаю Вас от
довших літ зі оповідання наших людей и також
зі часописей що Вы вже за правду в своїм житю пере=
терпіли, кілько Вас намучилися по арештах тюм=
ах, кілько Вас наслідили по арештах тюм=
За то що хотіли гараздо рубучому людови.
Той рід патріотов до котрих Вас Добродію належи=
те має найтяжшу задачу бо Вы мене обухом и
ковадлом т. є. мене темнотов а просвітов — мене
масов темних людей а их всякими кривдителями
що в каламутной водї любять ловити рыбу а куди
ми на перешкоди лотять ми бы его зі земли зігладити.
длятого Ваша праця дуже тяжка бо стре трудї ищий
Куда ти часопіти що бо Вас добродію озволітими
а що любити рубучий людо и правду кождому ти=
ме то тій користолюбний люде Вас Добродію
не навидять. але чей правда подолить коби
наші люди прозрили, то еще будети того люду
заступниками в сойми яко тоє сталося тепер
в Німечині. Коби лиш прожилисте лиш літа.
Яко вже писавем що наш рубучий людо єсть страшенно
гереч свій нерозум задовіненый — тяжко горює
сам голодує єсть и воду дулову и борщ а своїх
працев богатить других людей, то найбольше
тоє лихо походить зі его нерозуму — сам собі
вонеж. Наша русь то вымогезный монастырь ижной робо=
тирусинів незнає — яко справляти празники, весилися
гучні похорони ~~справляти~~, христини — чий его заробок
йде на горівку, потім, на завтра недає яко єсть то
сьмелесть. Притім всяки тягарі державні, краєві, го=
шадскі — голодні роки, всякі слабости худоби и
людей, всяку конкуренцію черниві мгновь они,
поля мало, худоби не може більше тримати подалі
жадного заробку родинный людо не має тай кругом
бда. Хоть мы мали своїх князів щоби про нас
дбали щоби по закладали в наші фабрики. всякі,
щоби пекали всякі просмисли літературу
літе бы нам ся жило а ниж тоє нерозуму
и не в голові, русини дай Боже зайняти
податки — най твого народу єсть гуже збит=
Кунтиг яко — єсь слабший то роби що хочеш

Мы вже не здамся, наш хоть Україні все ровно в дорогій посередне на переді а прийде час
несе о своїй права. Кинете до ногі и другі людей щоби встала и сами говорили тілько
по руській, щоби на громадскій зрозуміли руській — такі прикрі
наші страдники кождий стрій з своїм людям и писаєм прочитовали и документа вдавали по руськи.

21

Іванъ Вашкевичъ в Перемышлі.

13/3

така наша доля. Я родився в селі Копанках
повіту Калуського; батько мій називався Адальберт
а мама Вікторія з роду Самуйлів, мій отець
був рільником але умів і ковальство яко мій
батько мене до школи посилав, абуй учителем
в Калуськім повіті: в Добровлянах від 1872 до 1877.
родився ся 1855 13 грудня) 1877 взяв ся до
дотепу і хотів бувати Лідовійчиком, служивши
в Олешуці на мурах, в Рибенці у Коло Берна
звідвівся Відень, 8 місяців служивши подчас
окупації в Босній. в Котерсу, Дервенді а
в Шагаю пізнав трохи людей родинних
начурав ся і ся там повідомив а
1880 року повернув до родного краю знов
в Калуськім пов: дістав посаду в селі Бер=
согах від 1881 до 883 бувши молодим учите=
лем в селі Товщі коло Калуша а того
року получив посаду молодш. учителя
при школі в Перегинську на Котрой
позіставався аж до кінця серпня 1887
того року вже отворивши Крамницю.
1886 оженився ся з вдовою Гонорятовою
Шустр породу Трускалевич родж. 1852
у першого супружества взявши за жінку
доньку Малвину в літну дівчину, своїх
дітей маю двоє дівчини Анну має 3 роки
Юліяну 1 рік, маю свої два домки вартости
1.400 зр. на котрі заплачуємо около 1000 зр.
довгу на Крамницю. Жінку маю добру, здорову
помагає мені в сякій роботі. Коли не такі
селяни задовжені щоби заготовку могли ку=
повати поводилися би ся добре. Ту жадень
сілоїх грошей власних не має все жиють — або
бере на конто хиба який дрібний готовий пла=
тить. Жиди дають все без грошей але все дорого
рахують і пусті товари — побільшої части наша
фабрика у місті не вистарчає робітникам щоби
тим їх примусити брати товари в своїх
складах де все дуже дорого рахують а хто
не хоче здвна бачити не приймають на роботу.

Мій наш уряд за руский Калуш сот. сотню
порушив, на дітей в школу посилати ся
ся кому не хотів тому платити, а відносити, чого трібно, чарна не відавали де не треба

Хоть яка тяжка кривда рідному людови сяде
немож нігде правди дійти, до Крайцер
и Мендель Адлерсберг теперішні властителі
лісів метрополитанських и камаральних
приїзжають в маєтности з усіма тими прого-
ніями. Ті часи не прийдуть; з часом подати
правдивої факта що ся тут діє и як тут люде
горюють. Ту маємо отруч о. Небиловця дуже
гесною головою и щирого душа Грина Лешів котрий
от 26 літ працює над просвітою в Перешиль-
ску и мав богато клопоту з темнотою и пяньс-
твом. Хотівши нашому народови помочи треба
що просвітити, выдерти з жидовскої и попівскої
неволі, через закладане кас позичкових, сіл-
ських громадских, читальней, всяких зборів
через будженє в нім почуття патриотичного
щоби він полюбив и пізнав своїх людей
котрі чрезе до молодаюнь щоби полюбив
и письмо, научився штучного господарства,
горнувся до торговлі и ремісла
але до всего того треба русинови
приятели — до бер той він и Асти
не хоче в гостинні. Що дамочки кримінуть она
не сорбрно розвиваєся правда, бо більших доходів нема але завше
приносить мені гадний процент. Я яко горский крамарь держу
по більшої части таки товари що „Народна Торговля" немає
напр. збоже, скору, и лоїске сукно, отруда, желізо, нафту, сіль,
муку, всякі крупи, полотна, тії товари закуповую від
чужих людей а з торговлі беру корисні товари —
ту страшна конкуренція жидовска, жиди мають свої свлітки
вартости по 10.000 зр. Я немогу сказати щоби мене рубрі
люди не спрацяли як мої готові гроші то купує у мене
а як гроша немає віддає без грошей у жидів. —
треба знати що Перешиєско на кінці світа Годівс-
кого ту нема жадних торгів и небогато людей
до Перешиєска приходять на купно найбільше
свої. Інтелігенції в нас нема, дати мало що купують
бо все своє мають а що раз що потребують всякі благо-
родні товари а їх немає купують по жидах тай
кождий все десь має якісь упрудки в Станиславі
Касуни в Львові тай таки соїх що потрібно
купити трохи тяжше як у мене — ставку мають
гуртом соїх спроваджують и. т. д.

Для наших попів слово надакаєш — що дуже перемаганє —
дма того здає ся „Народ" и ми не до смаку — але подоби ся ті
Приїзжають до ней як тиди розприсутствовавших торговлей
з Варшавою скажи а тепер дасть стоїчо-вже и чмаєть. ...

Бриндзю сыры —

Тиловко все на передач, як ма=
нуть конче переконані, що
до комірка якесь має кота
лише що стало на дорогу мишей

Що до Народної Торговлі то можу сказати що
она має всякі товари добрі и лиш а де некоти=
рі продає навіть дороже як инди але такой
волю своїм дати заробити. Вгласмі найпер
Вашу Добродію критику за Нар. Торговлю.
Вашу Добродію радиу в своїй часопісі по найбільш
ме наклікувати попів и других русинів доедно
сти и щоби за то що беруть такі гроші
за церковні треби щиро займили ся просвітою
народу по за церквою, и їх має способність
як тілько хоче много доброго зробити, коби а
мав таку способність що недїлї и святі —
говорити до тисячей народу в церкві як
они то бы більша користь була рідному сладови
а они одно и то само клеплють и правлять и —
на свої навертають а яко користь зі того
мужикам не треба казати. Попи коби покі=
нуть свій красний звичай за церковні треби мужи=
ків обстригати то бы хлопі за попа в огонь скочили
а такі они видачи що попи за конде дїло Наше
собі платити, дурно косити, жати молотити
дрова и гной возити, орати молотити мітли
трасти то на всякі бесїди попа хлопі є сиї
обоїм такий. Домагайте ся от попів на патріотичні цїли
грошей бо они беруть то най и дають. Вгласі перешко=
ску и по других селах еще най такий поп беруть але
за їх роботу то тілько мого поклону дуже дорого их
отсагують мужики. По школах попи мало учать
дітей релігії що єсть их обовязком а то дачи того
що мох нихто за тоє не платить. Пишіть щоби
конда рада громадска зі своїм срундумів предложила
Народу — дяки — церкові зі скародни найбо
го преутерували. Я бы хотів знати біографію
Вп. П. Франка и Вашу Добродію такие и Драга=
нова щоби могли всі ваші труди притерпі=
ні за народ подати до публичної відомости бо
народ ростітний да Вас Добродію мало знає Хто
Вы, а Вас ваші противники дуже в недобрім
світлі давнійше представили мене ростітним —
темним людом — для того розкажіть все по правді
чого Вы Добродію хотіли якій Вашу був замір
— т. є. вірно служити своєму народови и упомінати ся
за покривдженими — до того тепер маєте свого часопісі
— можете и писати що Вам ся подобає — а народ тоє
зі подякою прийме до відомости — що не всякому духу вірь...

Може бы хотіли знати ся Вп. Добродію
славних людей — щоби щиро занялися народовим
що платить Добродію при Кирилі, бо гляди лише що зрікаєшся
за будущий сходи, коби такі люди лише Вас пересвідчили за нас.